

РЕШЕНИЕ

№ 27090

гр. София, 06.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3008** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано по касационната жалба на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от пълномощника адв. М. В. срещу решение № 3920/ 29.10.2025 г., постановено по АНД № 9738/2025 г. по описа на Софийския районен съд. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, вкл. при необсъждане на нито едно доказателство по делото и в противоречие с безспорните факти. Поддържа се, че съдът е формирал своите изводи, без да обсъди съществена част от доказателствата по делото и най-вече тези представени от жалбоподателя, от които се установява, че към момента на проверката от 10.02.2025 г. спорният обект е бил в процес на строителство, не е бил присъединен към електрическата мрежа, а машините и съоръженията на строителството на обекта са били в процес на пробни и функционални изпитания. Изтъква се, че „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е спазило изискванията по чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП във връзка с чл. 16, ал. 2 от същия закон - то е регистрирано лице, надлежно вписано в регистъра, поотделно за всяка от двете си дейности с продукти от нефтен произход по чл. 2, извършвани от него. Излагат се съображения, че Софийският районен съд не е обсъдил наведените от пълномощника на дружеството доводи и представените писмени доказателства, както и нормите на регистрационното производство по ЗАРИДСНПНП, изискващи предварителното въвеждане на

обекта в експлоатация, като условие за добавянето му в регистрацията по ЗАРИДСНПНП. В тази насока изтъква факта, че към момента на извършване на вмененото нарушение обектът все още не бил въведен в експлоатация. Не на последно място се посочва, че АУАН и наказателното постановление не отговарят на императивните изисквания на разпоредбите на чл. 42, т. 3, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, тъй като в тях липсва посочване на датата и мястото на твърдяното нарушение, а самото изпълнително деяние е формулирано неясно и непълно. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд, като постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени обжалваното наказателно постановление. Заявява искане за присъждане на разноски.

Ответникът - Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП, чрез пълномощника си юрк. И. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 828252-F810752/23.05.2025 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП, с което на основание чл. 29, ал. 1 Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход /ЗАРИДСНПНП/ на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лв. за нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 10.02.2025 г. инспектори при ЦУ на НАП са извършили проверка на търговски обект: Бензиностанция ТК 5014, находяща се в [населено място], С. тангента, стопанисвана от „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД. В хода на извършената проверка длъжностните лица установили, че търговският обект разполага с три броя бензиноколони /разходомер/, тип 0402 MID- C6000000 колонка Tokheim ML; 0402 MID-C6000000 колонка Tokheim ML LPG; 0402 MID-C6000000 колонка Tokheim ML AdBlue; с нивомерна система тип: TLS 450Plus; 38 броя pistolета за зареждане на гориво, от които 4 бр. pistolети са с висок дебит за зареждане на гориво; 6 броя подземни резервоара за съхранение на дизелово гориво, както следва: 1/VP 95 с вместимост 15 022 литра, 2/VP с вместимост 10112 литра, 3/SFS 95 с вместимост 24909 литра, 4/SFS Дизел с вместимост 44795 литра, 5/VP Дизел с вместимост 24822 литра и 6/LPG с вместимост 10174 литра; един брой Електронна система с фискална памет /ЕСФП/, регистрирана в НАП и функционираща от 13.12.2024г.

По време на проверката длъжностните лица изискали от дружеството да представи удостоверение за регистрация по ЗАРИДСНПНП, съгласно чл. 3, ал. 1 от същия закон. До края на проверката изисканото удостоверение не било представено. Проверяващите установили, че за периода 19.12.2024 г. - 10.02.2025 г. дружеството реализирало продажба на горива в размер на 385 202,56 лв. За извършената проверка бил съставен Протокол за извършена проверка № 0199989/10.02.2025г., връчен на представител на дружеството. В протоколът за извършена проверка изрично е посочено, че това е повторна проверка, която е започнала със скрито наблюдение с продължителност около 30 мин. , при което е установено зареждане на автомобили със светли горива, отразени в данъчна група „В“.

На 17.02.2025 г. е съставен АУАН № F810752/17.02.2025г. от инспектор по приходите при ЦУ на НАП. Деянието е квалифицирано като административно нарушение по чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП. АУАН е връчен на представител на нарушителя на датата на съставянето му. В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение срещу констатациите по АУАН. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалването наказателно постановление №828252-F810752/23.05.2025г., с което на основание чл. 29, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 25 000лв. за нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Софийският районен съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане и събиране на доказателства по делото или ограничаващо правото на защита на санкционираното търговско дружество. Събрал е всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК във връзка с чл.84 от ЗАНН. Обратно на твърденията на касатора, въззивната инстанция не е допуснала съществено процесуално нарушение и при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали. Касационната инстанция не разполага с правомощие да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. Административен съд София - град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото категорично не сочат.

Настоящата инстанция намира, че неизлагането на подробни мотиви по възраженията, изложени в жалбата против наказателното постановление по същността си представлява нарушение от

страна на първоинстанционния съд, което нарушение обаче не може да се квалифицира като съществено, тъй като не се е отразило върху крайния извод за законосъобразно провеждане на процедурата по налагане на административно наказание.

В тази насока следва да се отбележи, че лаконичността на съда при излагане на мотиви не е касационна основание.

Сочената за нарушена разпоредба на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП определя, че всяко лице, което осъществява дейност по чл. 2, ал. 1, подлежи на регистрация по този закон. В случая е безспорно, че дружеството извършва дейност по чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗАРИДСНПНП, според която икономическа дейност, свързана с нефт и продукти от нефтен произход, е търговията на дребно с нефт и продукти от нефтен произход. По делото не е спорно, че към момента на извършване на проверката „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е регистрирано по ЗАРИДСНПНП във връзка с осъществяваната от него дейност по чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона по отношение на 81 обекта, включени в Удостоверение № 375/12.06.2020 г., изм. от 28.06.2024 г. В това удостоверение обаче не е вписана Бензиностанция ТК 5014, находяща се в [населено място], С. тангента

Анализът на уредбата на спорното правоотношение - чл. 2, ал. 1, т. 2, чл. 7, чл. 8 и чл. 16 от ЗАРИДСНПНП обуславя извод, че търговията на дребно с нефт и продукти от нефтен произход е регламентирана с разрешителен режим по отношение на специална категория субекти, сред които е "Шел България" ЕАД, но и по отношение на обектите, в които тази дейност подлежи на осъществяване. Както субектите на дейността, така и обектите, в които тя се осъществява, се регистрират при условие, че съответстват на поставените от законодателя изисквания, което се установява от министъра на икономиката и индустрията - чл. 4 от ЗАРИДСНПНП.

Както вече бе посочено, в Протокол за извършена проверка № 0199989/10.02.22025г., съставен в присъствието на управител обект, е отразено, че проверката е повторна, след като на 19.12.2024 г. е извършена съвместна такава със служители на Българския институт по метрология (БИМ). Посочено е, че е извършено скрито наблюдение около 30 минути, в рамките на което са заредени 4 автомобила със светли горива, отразени в данъчна група "В". Не е представено удостоверение за търговия с нефт и продукти от нефтен произход, издадено от Министерството на икономиката, в което същият обект да фигурира. Изведен е съкратен отчет на фискалната памет за периода 19.12.2024 г. - 10.02.2025 г., показващ отчетен оборот на стоки от група "В", възлизащ на 385 201,56 лв. Констатациите, отразени в Протокол бланков сер. АА № 0199989/10.02.2025 г., не се оспорват от касатора. По делото не са представени писмени доказателства, които да опровергават тези констатации. Към Протокол за извършена проверка № 0199989/10.02.22025г. препраща и наказателното постановление - предметна производството пред Софийския районен съд, в който са отразени, както зареждането на автомобили с горива, възприети от проверяващите при скритото наблюдение на обекта, така и сведенията от съкратения отчет на фискалната памет за периода 19.12.2024 г. - 10.02.2025 г., установяващи отчетен оборот на стоки от група "В" в цитиран размер.

Протоколът от проверката, съставен по установения ред и форма от органите по приходите в кръга на правомощията им, се ползва с материална доказателствена сила за извършените от органите по приходите действия и за установените факти и обстоятелства, съгласно чл. 50, ал. 1 от ДОПК, включително и относно характера на извършваната икономическа дейност. Протоколът е съставен в присъствието на управителя обект и е подписан без резерви и възражения.

В обобщение на изложеното, касационната инстанция намира за правилен изводът на районния съд за безспорно установено осъществяване на търговска дейност на дребно с нефт и нефтопродукти в нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, без надлежно издадено удостоверение за регистрация на търговския обект, в който се осъществява тази дейност.

В тази насока, ирелевантни към съставомерността на деянието са доводите, изложени в касационната жалба, към датата на проверката, съобразно чл. 176 ЗУТ и на одобрените инвестиционни проекти, в обекта са извършвани пробни и функционални 72-часови изпитвания на съоръженията и оборудването в експлоатационни условия по реда на Наредба № 3/31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, респ., че обектът не е въведен в експлоатация. Тези доводи биха били относими евентуално в производството по реда на ЗУТ.

Неоснователно е и възражението на касатора, че издаденият акт противоречи с практиката на СЕС, формирана във връзка с принципа *ne bis in idem*. Постоянната практика на СЕС (решение от 4 май 2023 г., MV - 98, C-97/21, т. 38 и цитираната съдебна практика) във връзка с преценката на наказателния характер на процедурите за търсене на отговорност и санкции съгласно член 50 от ХОПЕС дефинира като релевантни три критерия: правната квалификация на нарушението във вътрешното право, естеството на нарушението и степента на тежест на санкцията, която може да бъде наложена на съответното лице. Член 50 от Хартата се прилага не само към процедури за търсене на отговорност и санкции, квалифицирани от националното право като "наказателни", но и към процедури за търсене на отговорност и санкции, за които, независимо от тази квалификация по националното право, трябва да се счете, въз основа на другите два критерия, посочени по-горе, че са с наказателен характер. Всъщност този характер може да произтича от самото естество на въпросното нарушение и от степента на тежест на санкциите, до които то може да доведе (решение от 4 май 2023 г., MV - 98, C-97/21, т. 41 и цитираната съдебна практика).

Разглежданият случай се отличава от хипотезите, разгледани от СЕС в цитираното решение и в последвалото го от 3.07.2025 г. по дело C-733/23 "Бийч енд бар мениджмънт" ЕООД, постановени в хипотези по главните производства свързани с неиздаване на фискални бонове за извършени продажби и произтичащата от това възможност да се укрият приходи и да се засегне фискът.

ЗАРИДСНПНП, уреждащ условията и редът за регистрация и контролът върху лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, цели постигане на сигурност и предвидимост в търговията с нефт и продукти от нефтен произход и повишаване на енергийната сигурност на страната (чл. 1, ал. 2). Спецификата на обекта на търговия обуславя регистрационния режим, на който се подчинява дейността както по отношение на субектите, извършващи търговия, така и спрямо обектите, в които тя се осъществява. Произтичащата от чл. 2, ал. 1, т. 2, чл. 7, чл. 8 и чл. 16 ЗАРИДСНПНП забрана да се извършва търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход в обекти, които са извън обхвата на удостоверението за регистрация, е безспорно нарушена в разглеждания случай и това се потвърждава от цитирания съкратен отчет на фискалната памет, според който за периода 19.12.2024 г. - 10.02.2025 г. отчетеният оборот на стоки от група "В" е 385 201,56 лв., за които не се спори, че са продукти от нефтен произход.

Паралелната висящност на производствата по установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление от една страна, а от друга - налагането на ПАМ запечатване на търговския обект до момента, в който той стане част от удостоверението за регистрация на търговеца, според настоящия съдебен състав не обуславя извод за прекомерна тежест за касатора. Той разполага с 81 обекта, в които тази дейност не е преустановена и следователно не съставлява пречка той да я осъществява в тях. Още повече, че както твърди самият касатор в обекта не се извършва търговска дейност към момента на издаване на наказателното постановление. Що се отнася до имуществената санкция, тя е

наложена в минимален размер и като величина е по-малко от една десета част от реализирания оборот, поради което не може да се възприеме като особено висока.

Цитираните решения СЕС е постановил по тълкуване на член 273 от Директивата за ДДС и член 50 от ХОПЕС в контекста на неизпълнение на данъчно задължение и разглеждат националната правна уредба, която не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. В разглеждания случай това не е така - затварянето на търговския обект до момента, в който той бъде вписан в удостоверението за регистрация, е насочено към постигане на съответствие между фактическото и предвиденото в нормативната уредба положение, а размерът на имуществената санкция изключва възприемането ѝ като непропорционална, с оглед параметрите на нарушението, извършвано в период от месец и половина. Ето защо предпазният характер на мярката не се възприема като надделяващ над санкционния.

Неоснователно е и възражението за липса на компетентност на органите на НАП. Видно от разпоредбата на чл. 36, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, актовете за установяване на административни нарушения се съставят от длъжностни лица, определени от органите на Министерство на икономиката, Министерство на вътрешните работи, НАП, АМ, ДАДРВЗ, ДАМТН и БИМ, а наказателните постановления се издават от ръководителя на ведомството или оправомощено от него длъжностно лице, чийто служител е съставил АУАН. Правомощието на органите по приходите да образуват административнонаказателни производства за неспазване разпоредбите на ЗАРИДСНПНП и да съставят АУАН, доколкото не произтича директно от законовата разпоредба, е делегирано с нарочен акт, какъвто в случая се явява приложената към материалите по делото Заповед № ЗЦУ - 384 от 27.02.2024 г. на Изпълнителния директор на НАП. В т. 2.1 тя овластява органите по приходите да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗАРИДСНПНП, а в т. 1.3, б. "з" - началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" в главна дирекция "Фискален контрол" на Централно управление на НАП да издават наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения на чл. 29 от ЗАРИДСНПНП. Този административен акт е цитиран и в обжалваното наказателното постановление, което е доказателство, че към датата на издаване на наказателното постановление неговият автор е притежавал нужната материална компетентност да участва като наказващ орган в производството. Не се споделя изложеното от касатора твърдение, че съвместната проверка е инициентирана от органите на БИМ. От посоченото заявление за проверка № 466/22.11.2024 г. се установява единствено, че от дружеството е заявена проверка, като предложената дата и място на извършването ѝ

е 22.11.2024 г. в [населено място], на място при заявителя, т.е. близо месец преди съвместната проверка извършена от НАП и БИМ, обективирана в протокол за извършена проверка в обект от 19.12.2024 г., съставен от служители на НАП.

Следва да се допълни, че представеният Констативен протокол № 25-762/22.08.2025 г., се явява изцяло неотносим към настоящия спор. С посочения протокол не са констатирани допуснати нарушения на ЗАРИДСНПП, на който факт основателно се позовава касаторът. Проверката, обективирана в него, е извършена на 22.08.2025 г., т.е. три месеца след издаване на процесното наказателно постановление. Предвид този значителен времеви период и последващия характер на проверката, същата не е в състояние да установи релевантни за спора факти към момента на твърдяното нарушение.

По тези доводи и съображения, касационната инстанция заключава, че решението на Софийския районен съд е правилно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лева, определен при съобразяване разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, което своевременно е претендирано. Сумата следва да бъде превалутирана в евро - 66,47 евро.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3920/ 29.10.2025 г., постановено по АНД № 9738/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 66,47 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.